

истаго своєгò истòчника безъ нїкакво сомнѣ-
нїе. До тѣка се говорѣи тòкмо за єдїнствен-
но то число, ѣ за ѣменїтељныятъ падѣжъ на-
членове те, а за мнòжественно то число, ѣ за
дрѣгѣ те падѣжи сѣкой мòже да вїди на ре-
дѣтъ мѸ, кòко ѣ каквѣ прелѣнїя вѣватъ
къ нїхъ. Кòи ли во высе прòчеє òпредѣлїлъ
òтъ вышепоманѸты те членове за правленъ,
тòй є добръ ѣ прїятенъ. ѣ безъ членове те
нїщо не вѣ бредѣлъ Болгарскїй ѣзыкъ, кòи
то сз тѣм тòкмо дѣрва се оукрашава пòмно-
го òтъ дрѣгѣ те срòдни нѣмѸ ѣзыцы. ѣ глѣ-
даме го защò ѣма нѣкое преимѸщество надъ
нїхъ сз тѣм тòкмо лòши ѣлї добрї членове.
ѣ кòко вѣ вѣлъ недостаточенъ ѣ оукрашенъ,
ако не вѣ ѣмѣлъ тѣм превосхòдна дѣрва. То-
вѣ добрò щò го ѣма нѣщо Болгарскїй ѣзыкъ
òтъ природа та, ѣлї òтъ вòнъ пòсѣл прївнѣ-
сено ѣ прїятò, єдїнъ òтъ нѣнѣшнїи те спи-
сѣтели ѣскаше да мѸ го òтїме развòйниче-
ски, ѣ да го òстѣви като нѣкой гòлъ челоуѣкъ,
да се стыдї пòсѣл òтъ сѣкого. Но тòй се
вїди да не є (каквòто ѣ щò не є) ѣскренно
чѣдо на-Болгарска та мѣйка, защòто говорѣи
тѣко: „Ни єдїнъ Славѣнскїй нарòдъ ги оу-
„потребаѣва, сир. ни Рòсси, ни Сѣрви, ни Лѣ-
„хи, ни Чѣхи, ѣ проч. Защò вѣ ги пакъ